

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/305/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714211985
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7714211985.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobcu D. U., nar. XX.X.XXXX, D., O. 5, zast. JUDr. Emíliou Haberovou, advokátkou AK Michalovce, Fialkova 5, proti žalovanej D. U., nar. XX.X.XXXX, D., J. XX, zast. JUDr. Martinou Čelkovou, advokátkou AK Humenné, Štefánikova 22, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 10C/133/2014-194 z 21.5.2018 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.
Žalovanej priznáva náhradu trov odvolacieho konania

o d ô v o d n e n i e :

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd), v poradí druhým rozsudkom rozhodol, že I. žalobu zamietla a II. priznáva žalovanej voči žalobcovi 100% náhradu trov konania.
2.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca žalobou, podanou uŕho 22.7.2014 domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil, že v poradí prvým rozsudkom zaviazal žalovanú, aby zaplatila žalobcovi sumu 1 854,85 € titulom bezdôvodného obohatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrok o trovách bol uvedený tak, že o týchto bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozhodnutia vo veci, voči ktorému podala odvolanie žalovaná. Konštatoval, že uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co 321/2016 - 141 z 3.5.2017 bol zrušený rozsudok a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že vykonal ďalšie dokazovanie a zistil skutkový stav. Uviedol, že v danom prípade je predmetom konania vydanie bezdôvodného obohatenia. Citoval znenie § 451 ods.1,2, § 454 O. z., vykonal dokazovanie v zmysle zrušujúceho uznesenia krajského súdu. Žalobca predložil zmluvu o splátkovom úvere uzavretú 10.7.2006 medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. Suché Mýto a D. U. a D. U. na úver v sume 200 000,- Sk s výškou splátky mesačne 2 935,- Sk. Súd po opätovne vykonanom dokazovaní a zhodnotení všetkých dôkazov, aj dôkazov, ktoré boli vykonané pred zrušujúcim uznesením krajského súdu dospel k záveru, že návrh žalobcu je nedôvodný a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Súd opätovne prehodnotil výpovede maloletých detí žalovanej, ako aj účastníkov konania, a podľa názoru súdu, na základe takto vykonaného dokazovania je nepochybné, že medzi účastníkmi došlo k dohode o vyporiadaní BSM a to tak, že úver zo Slovenskej sporiteľne, ktorý zobrali na zakúpenie motorového vozidla a počítačov splácal žalobca s tým, že si motorové vozidlo aj počítače nechal bez toho, aby žalovaná bola povinná vyplatiť mu polovicu z tejto sumy. Túto skutočnosť má súd za preukázanú aj zo samotného tvrdenia žalovanej, že k takejto dohode došlo, aj keď žalobca túto skutočnosť popieral. Aj keď v zrušujúcom uznesení súd druhej inštancie uviedol, že je potrebné vykonať opätovný výsluch účastníkov, súd od tohto upustil a to z tohto dôvodu, že každá strana tvrdila svoje a to, že žalobca tvrdil, že k žiadnej dohode nedošlo s poukazom aj na posudok MUDr. L., pričom žalovaná tvrdila, že k takej dohode došlo, o čom mali svedčiť aj výpovede ich detí, maloletej dcéry aj syna, ktorí sa dozvedeli o tom, že medzi účastníkmi došlo k dohode a tomu nasvedčovala aj tá

skutočnosť, že v priebehu 3 rokov sa žalobca nepokúšal skontaktovať so žalovanou a neuplatňoval si nároky na zaplatenie polovice dlhu z uvedeného úveru. Žalobca aj do súčasnej doby motorové vozidlo užíva a teda bolo by v rozpore aj s dobrými mravmi, keby súd zaviazal žalovanú uhradiť žalovanú sumu, ktorú si uplatňuje žalobca. Na základe takto vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že skutočne konkludentne došlo k vyporiadaniu BSM medzi účastníkmi a to tak, že žalobca užíval motorové vozidlo ako aj počítače s tým, že uvedený úver v sume 200 000,- Sk splácal sám. A na základe takto vykonaného dokazovania súd návrh žalobcu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP. O nároku na náhradu trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods.1 CSP po právoplatnosti rozhodnutia vo veci.

3. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca (č. l. 209 - 212) s použitím § 365 ods.1 písm. f) a písm. h) CSP z nasledovných dôvodov: Podľa jeho názoru súd 1. „stupňa“ dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že jeho návrh je nedôvodný z dôvodu, že opätovným prehodnotením výpovedí maloletých detí žalovanej, ako aj účastníkov konania a zhodnotením všetkých dôkazov dospel k záveru, že medzi účastníkmi skutočne došlo k dohode o vysporiadaní BSM a to konkludentne tak, že úver zo Slovenskej sporiteľne, ktorý zobrali na zakúpenie motorového vozidla a počítačov splácal žalobca s tým, že si motorové vozidlo aj počítače nechal bez toho, aby žalovaná bola povinná vyplatiť mu polovicu z tejto sumy a tomu nasvedčovala aj skutočnosť, že v priebehu 3 rokov sa žalobca nepokúšal skontaktovať so žalovanou a neuplatňoval si nároky na zaplatenie polovice dlhu z uvedeného úveru. „Prvostupňový“ súd zároveň skonštatoval, že bolo by v rozpore s dobrými mravmi, keby súd zaviazal žalovanú uhradiť žalovanú sumu, ktorú si uplatňuje. Je toho názoru, že „prvostupňový“ súd pri hodnotení všetkých nim predložených dôkazov nevzal v úvahu nasledovné právne relevantné skutočnosti: 1. Žalovaná na výzvu žalobcu ešte pred podaním žaloby vo veci samej sama svojím písomným vyjadrením k žalobe z 23.10.2014 potvrdila, že pôžičku zo Sl. sporiteľne brali spoločne, citujem: „Vzhľadom na to, že naše BSM nebolo do troch rokov od jeho zániku vysporiadané, stali sme sa so žalobcom podielovými spoluvlastníkmi mot. vozidla“. Je teda nespochybniteľné, že táto pôžička patrí do BSM a že BSM účastníkov tohto konania nebolo vysporiadané do troch rokov od zániku manželstva, a teda je namieste § 149 ods.4 O. z. Dôkaz: Vyjadrenie žalovanej v predmetnej právnej veci z 23.10.2014. 2. Žalovaná neskôr v priebehu konania začala tvrdiť, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu ústnej dohody o vysporiadaní BSM, o čom ako dôkaz súd vykonal dokazovanie ústnymi výpoveďami - výsluchom detí žalobcu a žalovanej, ktorých výpovede sa zhodujú v tom, že k takejto dohode o vysporiadaní došlo ešte pred rozvodom. Dôkaz: Zápisnica z výsluchu detí účastníkov konania. Poukázal na skutočnosť, že podľa § 39 OZ takáto dohoda, je absolútne neplatná- vid' § 149 OZ - vysporiadať možno len zaniknuté BSM - jeho vysporiadanie môže preto nasledovať až po zániku BSM, ktoré ako celok zanikne podľa § 148 ods.1 OZ najneskoršie zánikom manželstva. Právo na vysporiadanie BSM sa síce nepremlčuje (§ 100 ods.2 OZ), pretože ide o výkon vlastníckeho práva, ak však do 3 rokov od zániku BSM nedôjde k jeho vysporiadaní, nastúpi nevyvrátiteľná domnienka uvedená v § 149 ods.4 OZ. Prehodnotiac skutočnosť, že k dohode o vysporiadaní BSM účastníkov tohto konania malo dôjsť k akejsi dohode - ústnej medzi manželmi (pred rozvodom účastníkov tohto konania - vid' výpovede detí, ktoré „prvostupňový“ súd prehodnotil pred rozhodnutím vo veci samej napadnutým rozsudkom) - bez toho, aby súd vzal do úvahy a vyhodnotil aj samotné písomné vyjadrenie žalovanej z 23.10.2014, doručenej súdu 24.10.2014 z ktorej vyplýva, že vysporiadaní ich BSM v lehote do 3 rokov od nadobudnutia právoplatnosti o rozvode ich manželstva nedošlo - je podľa jeho názoru nesprávne. Žalobca opakovane poukazuje na skutočnosť, že tzv. dohoda o vysporiadaní BSM účastníkov konania podľa tvrdení z výpovedí detí žalovanej, je zrejme, že ak táto bola, resp. mala byť uzavretá ústne a malo sa tak stať pred rozvodom manželstva účastníkov tohto konania, je teda zo zákona neplatná, a zároveň žalobca v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok NS ČR z 29.1.1998, sp. zn. 3 Cdon 321/1996, v zmysle ktorého ak sa rozvedení manželia správajú podľa dohody o vysporiadaní ich BSM, ktorá je neplatná, pretože ju uzavreli pred zánikom tohto spoluvlastníctva, nemôže byť bez ďalšieho uvažované o neskoršom platnom vysporiadaní ich BSM vo forme konkludentnej dohody. V tomto prípade by snáď mohla byť uzavretá nová konkludentná dohoda o vysporiadaní BSM, ale len za predpokladu, že by obaja manželia boli uzrozumení s tým, že neskôr urobená dohoda o vysporiadaní BSM je neplatná a že si je toho vedomý aj druhý z nich - teda, ak „prvostupňový“ súd rozhodol o zamietnutí žaloby žalobcu z dôvodu prehodnotenia výpovedí detí účastníkov konania, ktoré tvrdili, že to vedia od mamky - teda žalovanej, že ešte pred rozvodom manželov malo dôjsť údajne k ústnej dohode o vysporiadaní ich BSM, žalobca poukazuje na skutočnosť, že je namieste citácia judikátu NS ČR, teda konkludentná dohoda, ktorá mala byť - podľa názoru „prvostupňového“ súdu uzavretá medzi účastníkmi tohto konania, je neplatná. Aj keby žalobca pripustil, že by bolo došlo medzi manželmi k takejto dohode o vysporiadaní BSM (aj keď by táto dohoda by bol neplatná, podľa § 39 OZ a neplatná by bola teda aj následná tzv. dohoda uzavretá konkludentne,

ako rozhodol „prvostupňový“ súd v napadnutom rozsudku), táto dohoda by nebola právne účinná voči peňažnému ústavu, ktorý poskytol účastníkom tohto konania za trvania ich manželstva úver, t.j. voči Slov. sporiteľni, a.s., pretože obaja bývalí manželia sa nemôžu dohodnúť v dohode o vysporiadaní BSM, že predmetný úver prejde len na jedného z nich. Takáto dohoda by nemala účinky voči spoločnosti alebo banke, v ktorej si úver obaja manželia počas manželstva zobrali - pretože tento spôsob vyporiadania BSM, resp., pôžičky sa nedá len tak dohodnúť v dohode o vysporiadaní BSM. Občiansky zákonník neustanovuje pre dohodu o vysporiadaní BSM písomnú formu. Preto takáto dohoda môže byť uzavretá písomne alebo ústne, môže však byť uzavretá aj konkludentným činom, pokiaľ z neho možno bezpečne usúdiť, že prejavy vôle účastníkov smerovali k tomu, aby bolo (a akým spôsobom) vysporiadané ich zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (R 42/1972, s. 131 ods. 3). Okolnosť, že si každý z manželov ponechal po rozvode manželstva niektoré veci zo spoločného majetku (hoci približne v rovnakej hodnote), neodôvodňuje ešte bez ďalšieho záver, že medzi nimi bola uzavretá dohoda o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (R 73/1968). Zároveň poukázal na nesprávne vyhodnotenie jeho konania zo strany „prvostupňového“ súdu, keď tento vyhodnotil správanie žalobcu, že tento splácal a splatil úver patriaci do BSM účastníkov konania bez toho, aby vyzýval žalovanú k plneniu, a teda na základe tohto jeho prejavu, že po dobu splácania tohto úveru ním samotným, malo dôjsť k uzavretiu konkludentnej dohody. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na tieto právne relevantné skutočnosti: Predmetný úver a teda jeho pohľadávka voči žalovanej, patrí do BSM účastníkov konania a je bezpredmetné na aký účel tento úver bol použitý. Mimochodom nieje pravdou tvrdenie žalovanej, že tento bol použitý len na kúpu motorového vozidla (ktoré za trvania manželstva používal výlučne on - dôvod nevyužívania tohto vozidla žalovanou v konaní preukázal - táto síce vlastnila vodičský preukaz, ale zo zdravotných dôvodov - porucha zraku - dvojité videnie - ho používať nemohla). Za predmetný úver neboli zakúpené počítače, ako tvrdí žalovaná a okrem motorového vozidla bol zakúpený aj nábytok a niektoré veci do domácnosti, ktoré ostali po odchode žalobcu zo spoločnej domácnosti ešte pred rozvodom manželstva účastníkov konania a odvtedy túto spoločnú domácnosť nenavštívil. Medzi účastníkmi konania nedošlo v zákonom stanovenej lehote k žiadnej dohode o vysporiadaní ich BSM, preto je namieste § 149 ods.4 O. z., a teda nemožno sa stotožniť so stanoviskom súdu, v zmysle ktorého tým, že užíval (správne má byť používal) toto mot. vozidlo ako aj počítače, a preto aj splácal predmetný úver, malo dôjsť k uzavretiu konkludentnej dohody o vyporiadaní BSM účastníkov konania. Súc si vedomý, že v prípade, ak by nebol začal splácať predmetný úver bez toho, aby došlo k udeleniu súhlasu veriteľa - Sl. sporiteľne, a.s. k dohode účastníkov konania o vysporiadaní ich BSM, bola by zo strany veriteľa súdne vymáhaná takto nesplácaná pohľadávka, resp. predmetný úver, a bolo by došlo zo strany veriteľa k navýšeniu sporného úveru o sankcie v nemalej výške cestou následného súdneho sporu a exekučného konania voči obojm dlžníkom, teda voči nemu aj žalovanej. Samotná skutočnosť, že neoslovil po dobu splácania tohto úveru žalovanú, nezakladá dôvod vyvodiť záver, že mal takto konať na základe údajnej konkludentnej dohody o vysporiadaní BSM účastníkov tohto konania. V tejto súvislosti poukázal aj na stanovisko MUDr. L., psychologičky, z ktorého je zrejmé, že bol žalovanou týraný a je, resp. v tejto dobe bola vylúčená akákoľvek jeho vôľa dohodnúť sa žalovanou a ktoré „prvostupňový“ súd neakceptoval a ani nezohľadnil a ani neskúmal pred rozhodnutím vo veci samej skutočnú jeho vôľu ani dôvody splácania tohto sporného úveru. Je toho názoru, že aj keby malo dôjsť k takejto dohode ústnej podľa tvrdení detí bývalých manželov pred rozvodom manželstva (ktorá je podľa § 39 O. z. absolútne neplatná) a údajnej následnej dohode medzi účastníkmi konania (konkludentným konaním žalobcu) s prihliadnutím na už uvedenú neplatnosť tejto následnej dohody v zmysle cit. uznesenia NS ČR a má za to, že napadnuté rozhodnutie súdu 1. „stupňa“ je zmätočné a v rozpore so zákonom. Je toho názoru, že právny úkon musí byť pri každom jeho uplatnení vyložený, pričom účelom výkladu je zistiť skutočnú vôľu konajúceho v čase vzniku právneho úkonu. „Prvostupňový“ súd sa v konaní týmto výkladom jeho skutočnej vôle vôbec nezaoberal. Na základe uvedených skutočností je toho názoru, že v konaní dostatočne preukázal relevantné dôkazy doložené právne relevantnými listinami ako dôkazmi preukazujúcimi oprávnenosť jeho nároku voči žalovanej v zmysle § 149 ods.4 O. z., preto navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu 1. „stupňa“ zmeniť a vyhovieť žalobe v znení upraveného petitu, príp. zrušiť a vec vrátiť súdu 1. „stupňa“ na ďalšie konanie.

4.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

5.Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom

prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

6.Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

7.Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

8.Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

9.Odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods.2) možno doplniť nasledovné: Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že medzi účastníkmi počas trvania manželstva vzniklo BSM, ktoré rozvodom zaniklo. Rovnako je zřejmé, že vyporiadanie BSM nebolo riešené v súdnom konaní. Je nepochybné, že úver zo Slovenskej sporiteľne, ktorý zobrali na zakúpenie motorového vozidla a počítačov patril do pasív BSM a do jeho aktív patrili veci zakúpené z tohto úveru (motorové vozidlo a počítače). Nepochybná bola aj skutočnosť, že žalobca splácal úver aj po rozvode manželstva.

10.Podľa § 149 ods.1 O. z. ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

11.Podľa § 149 ods.2 O. z. ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vypořádali.

12.Podľa § 149 ods.3 O. z. ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

13.Podľa § 149 ods.4 O. z. ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vypořadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci,

že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníci používa. O ostatných huteľných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerané o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

14. Tvrdenie žalobcu, že nedošlo k uzatvoreniu dohody o vyporiadaní BSM nijako žalobca preukázal, ale naopak z dokazovania a konania samotných strán sporu vyplynul opak. Aj keď žalobca pripúšťa, že dohodu uzatvorili pred rozvodom manželstva, ale súčasne namieťa, že táto je bez ďalšieho neplatná. Odvolací súd sa stotožňuje s tým, že akákoľvek dohoda o vyporiadaní BSM uzatvorená pred jeho zánikom je neplatná. Keďže by išlo o neplatný právny úkon od počiatku hľadá sa na neho, že vôbec nevznikol, neexistoval. V súdnej veci však niet pochyb o tom, že účastníci uzatvorili konkludentnú dohodu o vyporiadaní BSM, po jeho zániku, lebo žalobca užíval veci patriace do BSM bez toho, aby žalovaná si na ne akýmkoľvek spôsobom nárokovala a súčasne žalobca platil úver, za ktorý boli veci nadobudnuté. Je nepochybné, že žalovaná sa nedomáhala svojich spoluvlastníckych práv k autu a počítačom, nežiadala za užívanie auta resp. počítačov od žalobcu nájomné a ani žalobca nežiadal od žalovanej, aby ako spoluvlastníčka prispievala ich udržiavanie (opravy), poistenie. Žalobca nepreukázal, že by on sa domáhal od žalovanej úhrady platených splátok úveru. Je nepochybné, že akákoľvek dohoda medzi dlžníkmi vo vzťahu k banke je právne neúčinná, ale z konania žalobcu vyplývalo, že on dohodu medzi nimi (stranami sporu) akceptoval a dlh splatil. Žalobca nepreukázal, čo žalovaná mala z úveru získať. Je neprípustné a nemorálne, aby žalobca získal všetky veci a súčasne žiadal zaplatiť polovicu úveru, z ktorého boli veci získané.

15. V prípade, ak žalobca túto dohodu neakceptoval, ale len čakal, pokiaľ uplynie trojročná doba na podanie žaloby na vyporiadanie BSM, konal nielenže v rozpore s dobrými mravmi ale takéto chovanie nemôže požívať pred súdom ochranu, lebo ide o zjavné zneužitie práva (čl.5 CSP).

16. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

17. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.